

Henri Uusitalo

ROCK TO FOLK

Kansanmusiikkisovituksia heavy- ja rockkappaleista

Opinnäytetyö

CENTRIA-AMMATTIKORKEAKOULU

Musiikin koulutusohjelma

Huhtikuu 2014

TIIVISTELMÄ OPINNÄYTETYÖSTÄ

Yksikkö Kokkola-Pietarsaaren yksikkö	Aika Huhtikuu 2014	Tekijä/tekijät Henri Uusitalo
Koulutusohjelma Musiikin koulutusohjelma		
Työn nimi ROCK TO FOLK, Kansanmusiikkisovituksia heavy- ja rockkappaleista		
Työn ohjaaja Kirsti Rasehorn, Riitta Kossi		Sivumäärä 22
Työelämäohjaaja		
Opinnäytetyön taiteelliseen osuuteen kuului konsertti, joka sisälsi tunnettuja heavy- ja rock-kappaleita eri aikakausilta. Kappaleet oli sovitettu kansanmusiikin tyylilajiin ja sovitukset luotiin erilaisia kansanmusiikin elementtejä hyväksi käyttäen. Kappaleiden sovituksissa käytettiin kansanmusiikille tyypillisiä instrumentteja, kuten esimerkiksi kanteletta, viulua ja jouhikkoa. Alkuperäisiä kappaleita muokattiin erilaisiin kansanmusiikin tyylilajeihin sopiviksi. Opinnäytetyön alussa käsitellään pohjustuksena rock- ja kansanmusiikin historiaa, jonka jälkeen konsertin ohjelmiston sovitukset puretaan lukijalle kappalekohtaisesti.		
Asiasanat heavy, kansanmusiikki, musiikinhistoria, rock, sovittaminen		

ABSTRACT

Unit Kokkola-Pietarsaari	Date April 2014	Author/s Henri Uusitalo
Degree programme Music		
Name of thesis ROCK TO FOLK. Folkmusic arrangements of heavy and rocksongs		
Instructor Kirsti Rasehorn, Riitta Kossi		Pages 22
Supervisor		
The artistic part of the thesis work included a concert of well-known heavy and rock songs from different periods. The songs were arranged to folkmusic and the arrangements were created by using different elements of folkmusic. I used typical folkmusic instruments like Finnish zither, violin and bowed lyre. Original songs were modified to fit into the different styles of folkmusic. The beginning of the thesis deals with the history of rock and folk music as theoretical background and after that arrangements are discussed song by song		
Key words Arranging, folk-music, heavymusic, history of music, rockmusic		

TIIVISTELMÄ
ABSTRACT

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	1
2 ROCKMUSIIKKI	3
2.1 Rockmusiikin juuret	3
2.2 Rockmusiikin määritelmä	4
2.3 Rockista heavyyn	5
3 KANSANMUSIIKKI	6
3.1 Kansanmusiikin juuret	6
3.2 Kansanmusiikin määritelmä	7
4 OPINNÄYTETYÖPROSESSIN KULKU	8
4.1 Ideointi ja kappalevalinnat	8
4.2 Sovitusprosessi	9
5 OHJELMISTO	11
5.1 Breaking the Law	11
5.2 Final Countdown	12
5.3 Paranoid	13
5.4 Smoke On the Water	14
5.5 Nothing Else Matters	15
5.6 Aces High	16
5.7 Over the Hills and Far Away	17
6 POHDINTA	18
LÄHTEET	20
LIITTEET	
LIITE 1.	
LIITE 2.	
KUVIOT	
KUVIO 1. Nuottiesimerkki Paranoid-kappaleen B-osasta	13
KUVIO 2. Nuottiesimerkki Aces High -kappaleen B-osasta	16

1 JOHDANTO

Aloittaessani opiskeluni Centria-ammattikorkeakoulussa vuonna 2008, olin tuolloin suuri heavymusiikin ystävä eli ”hevari”. Vaikka opiskelin kansanmusiikkia ja olin jo pitkään soittanut klassistakin musiikkia, olin enemmänkin hevari kuin mitään muuta. Jo tuolloin mietin mielessäni opinnäytetyöni aihetta ja harkitsin vakavasti tekäväni heavymusiikista kansanmusiikkia. Ideana oli, että tekisin valmiista heavykappaleista uusia esitysversioita kansanmusiikin aineksia hyväksi käyttäen.

Ajan myötä olen oppinut kuuntelemaan musiikkia yhä laajemmin ja sen kautta myös ottamaan musiikillisia vaikutteita hieman joka puolelta. Lieneeköhän kyse aikuistumisesta vaivasta, mutta olen musiikillisesti avannut silmäni maailmalle. Nykyään teen musiikkia rajoja ja genrejä kaihtamatta, minkä näen suurena rikkautena.

Alkuperäinen suunnitelmani oli tehdä kansanmusiikkisovituksia nimenomaan folkmetal-lihtyeiden kappaleista. Tämä kuitenkin olisi ollut liian itsestään selvää, koska folkmetalissa sekoitetaan jo valmiiksi kansanmusiikin elementtejä metallimusiikkiin. Tällöin työni olisi vain ollut jättää musiikista yksi olennainen osa pois: metalli. Ilman särökitaroita ja suoraviivaista rumpukomppia jäljelle olisikin jäänyt vain aitoa folkmusiikkia.

Siksi päätinkin lähteä tutkimaan asiaa heavy- ja rockmusiikin klassikoiden kautta. Näissä kappaleissa ei ole kansanmusiikin aiheita valmiina, jolloin sovittajan kontolle jää kappaleen muokkaaminen johonkin kansanmusiikin elementtiin. Osasyynä tunnettuihin klassikoihin päätymiseen oli kappaleiden tunnettavuudessa. Nämä heavy/rockin klassikot kattavat suuremman kuulijaryhmän, ja näin jokainen kuuliija saa hauskan kokemuksen oivaltaessaan, mistä alkuperäisestä kappaleesta on kysymys.

Opinnäytetyöni alussa tutkin rock- ja heavymusiikin alkuperää ja määrittelen, mikä musiikista tekee heavymusiikkia. Esittelen kansanmusiikin historiaa ja havainnoin, mikä musiikista tekee kansanmusiikkia. Opinnäytetyöni on taiteellispainotteinen, joten kokonaisuuteen sisältyy myös konsertti. Konserttia varten kokosin erilaisia kokoonpanoja, sillä kappaleiden sovitukset vaihtelevat kappalekohtaisesti. Tässä opinnäytetyöni kirjallisessa osi-

ossa esittelen näitä menetelmiä ja tyylejä, joilla kappaleita olen muokannut. Opinnäytetyö on kokemuksellinen ja itsereflektioon perustuva raportti.

2 ROCKMUSIIKKI

2.1 Rockmusiikin juuret

Rock`n roll syntyi kylmän sodan aikaisessa Yhdysvalloissa 1950-luvulla, ja se perustui rhythm and blues -musiikin räväköiden piirteiden korostamiseen. Myöhemmin rockille tyypillinen särjetty kitarasoundi ei kuulunut vielä 50-luvun musiikkiin, mutta perusasenne-räväkkyys, vauhdikkuus ja tiukka yhteys kapinalliseen nuorisokulttuuriin syntyi jo tuolloin. Seksuaalisuuteen ja hengelliseen hurmioon viittaavaa ilmausta ”rock and roll” oli viljelty laulujen nimissä jo 1930-luvulta asti, mutta se vakiintui yleiseen kielenkäyttöön vasta vuonna 1951 tiskijukka Alan Freedin antaessa uuden kimmokkeen rhythm and blues -musiikille. Tuon ajan tyypillisimpänä esimerkkinä on Elvis Presley, joka lietsoi teinityöt hysteriaan eläimellisellä lavaesiintymisellään. (Paytress 2012, 10–39.)

1960-luvulla rockmusiikki muutti muotoaan, ja tuolloin musiikkiin tuli särjetty kitarasoundi ja kontrabasso korvattiin sähköbassolla. Rhythm and blues -vaikutteet olivat edelleen keskeisessä osassa, mutta myös folkmusiikki nostatti päätään rockin maailmassa ja syntyi folk rock, josta tuli yksi 60-luvun rockin keskeisimpiä ilmiöitä. Bob Dylan oli yksi folk rockin edelläkävijöitä. Hippikulttuurin myötä blues- ja folk-vaikutteisen rockin rinnalle syntyi psykedeelinen rock, jossa tavoiteltiin omaperäisiä sävellyksiä, sanoituksia ja soundeja. Yksi psykedeelisen rockin nimekkäimpiä artisteja on Jimi Hendrix. Psykedeelisellä rockilla oli suuri vaikutus raskaaseen rockiin. (Paytress 2012, 42–113.)

Yhä lisääntyvä kokeellisuus johti 60- ja 70-lukujen vaihteessa progressiivisen rockin syntyyn. Se jatkoi psykedeelisen rockin omaperäistä linjaa, ja kappaleiden sävellys ja soundimaailma muuttui monimutkaisemmaksi. Toinen psykedeelisen rockin perillinen heavy metal syntyi Deep Purplen, Black Sabbathin ja Led Zeppelinin kaltaisten yhtyeiden myötä. Heavy metallissa oli tärkeää raskaan soundin painottaminen, ja synkkä tematiikka tuli osaksi musiikkia. Se erkani jo varhain omaksi metallimusiikin traditiokseen ja se nähdään rockista erillisenä. Jazzmuusikoiden innostuttua rockin soundista syntyi fuusiojazz ja monet perustivat jazz-rockia soittavia yhtyeitä. Glam rock eli aikalaisnimitykseltään glitter rock lukeutui myös 70-luvun alun rockilmiöihin, ja se korosti rockin visuaalisuutta ja tähtikulttia, usein ironisella ja seksuaali-identiteettejä sekoittavalla tavalla. 70-luvun lopulla

punkmusiikki liittyi rockin kylkeen kantaa ottavana ja anarkistisena musiikinilmaisukeinona. Punk rockille tyypillistä oli rosoinen soundi ja tekninen viimeistelemättömyys. (Paytress 2012, 116–249.)

1980-luvulla rockmusiikki jakaantui yhä useampaan alalajiinsa ja jokainen yhtye muokkasi musiikkia ottamalla vaikutteita useammista eri tyyleistä. 1980-luvun yksi hallitsevista tyyli-
lilajeista oli glam metal eli ”tukkahevi”. Se heijasteli glam rockin visuaalisuutta isojen tu-
peerattujen hiusten ja meikattujen kasvojen kautta, mutta musiikki oli glam rockiin verrat-
tuna raskaampaa. Glam metalia edustivat mm. Mötley Crue, Twisted Sister ja Def Lep-
pard. Myös muu metallimusiikki kasvatti suosiotaan 80-luvulla, ja tuon ajan suurimpia
nimiä olivat trash metallista lähtenyt Metallica ja heavy metalia soittava Iron Maiden.
(Paytress 2012, 200–249.)

Vaihtoehtorock syrjäytti ”tukkahevin” 90-luvun alussa, ja sen edustajia olivat Nirvana ja
Red Hot Chili Peppers. Erilaiset rockin kierrätystyyli-
t jäljittelivät aiempien vuosikymmen-
ten tyylejä, ja pinnalle nousi uudestaan punk rock mm. Offspirgin kautta ja 60-luvun tyyli-
nen brittipop, josta esimerkkinä on Oasis. (Paytress 2012, 252–291.)

2.2 Rockmusiikin määritelmä

Koska rockmusiikki juontaa juurensa rytm and blues-musiikista, kuuluvat sen keskeisim-
piin soittimiin sähkökitara, sähköbasso, rummut ja joskus jopa koskettimet. (Paytress 2012,
246-247). Rockmusiikki mielletään kapinahenkisenä ja ns. ”kovien poikien” musiikkina.
Rockmusiikin sanoituksiin liittyvät usein tabut, kuten seksi, alkoholi, huumeet ja lain rik-
kominen. Elvis Presleyn musiikki koettiin 50-luvulla kovaäänisenä ja hänen lavaesiintymi-
sensä eläimellisenä. Tämä teki Elviksestä seksisymbolin. Rock on myös asenne. Aurinko-
lasit, nahkatakki, bootsit ja moottoripyörä ovat yksiä rockasenteen tunnuspiirteitä. Step-
penwolfin Born To Be Wild -kappale on yksi hyvä esimerkki rockmusiikin tyylin suun-
nannäyttäjänä. Kappaleen maine perustuu osittain siihen, että se sisältyi moottoripyöräily-
stä kertovan Easy Rider -elokuvan soundtrackiin. (Paytress 2012, 6–23.)

”Rock on afrodisiakumi, joka pitää kovaa meteliä”
Frank Sinatra (Paytress 2012, 6).

2.3 Rockista heavyyn

Led Zeppelin loi metallimusiikkisuuntaukselle keskeiset piirteet, ja vuonna 1970 perässä tulivat Black Sabbath ja Deep Purple. Black Sabbathin erityisen raskas tyyli loi heavy metalliin kuuluvan synkän ja raskaan soundin. Tähän vaikutti osin se, että Tony Iommi oli virittänyt kitaransa alempaan vireeseen ja pitäytyi voimasoinnuissa, jotka ovat metallimusiikille tyypillisimpiä sointuja. Vuonna 1974 Rocka Rolla -albumillaan debytoinut Judas Priest on Black Sabbathin jälkeen toinen selvästi metallimusiikkiin yhdistettävissä oleva yhtye. (Paytress 2012, 116–197, 228–233, 242–247.)

Punkrockin ilmaantuminen 70-luvun puolivälissä aiheutti sen, että metallialbumien myyntiluvut laskivat punkin, diskon ja valtavirran rockin nousun myötä. Monet uudemmat brittiläiset metalliyhtyeet alkoivat ottaa vaikutteita punkin hyökkäävästä ja ponnekkasta tyylistä. Sounds-musiikkilehden kirjoittajan Geoff Bartonin mukaan ilmiötä kutsuttiin New Wave of British Heavy Metaliksi, ja tämän suuntauksen yhtyeitä olivat esimerkiksi Iron Maiden, Motörhead ja Saxon. Judas Priestin tapaan ne karskiinnuttivat ilmaisia, vähensivät bluesaineksia ja painottivat nopeutuvia tahteja. (Paytress 2012, 182–183, 228–229.)

1980-luvulla syntyi glam rockista ja 70-luvun perinteisestä heavy metalista vaikutteita ottaava glam metal. Tästä tuli suuri ilmiö metallimusiikissa ja sitä hallitsivat mm. Twisted Sister, Mötley Crue ja Def Leppard. Alettiin puhua ns. ”kasarihevistä”, kun metallimusiikin suosio kasvoi 80-luvulla. Metallimusiikki eriytyi moniin eri alalajeihin, joita on yritetty kartoittaa useaan otteeseen. Heavy metal -termi lyhennettiin metalliksi tai metallimusiikiksi, koska uusien lajien syntyessä heavy metal ei ollut enää riittävän tarkka suunnannäyttävä. Termi ”hevi” on pysynyt kuitenkin kansan suussa vahvana, ja sillä pystytään edelleen ymmärtämään koko metallimusiikin kirjo. (Paytress 2012, 150–151, 246–247.)

1990-luvulla metallin hallinta musiikin valtavirrassa päättyi osittain Nirvanan kaltaisten yhtyeiden tullessa suosituiksi, osittain metallin pirstaloituessa yhä useampaan alalajiinsa. Glam metal menetti suosionsa metallipiireissä Metallica ja Panteran kaltaisten yhtyeiden tehdessä hyökkäävämmän tyylin suosituimmaksi. 2000-luvulla metallimusiikki on jakautunut yhä useampaan alalajiinsa ja on rockin tavoin alkanut kierrättää aiempien aikojen musiikkityylejä. (Paytress 2012, 252–283.)

3 KANSANMUSIIKKI

3.1 Kansanmusiikin juuret

Kansanmusiikki tarkoittaa kansanomaista musiikkia, jossa sävelmät ovat säilyneet muistin varassa. Sävelmien tekijöitä ei tiedetä, ja perimätiedon välittäjänä onkin toiminut korvakuulo-oppiminen. Kappaleista ei ollut minkäänlaista kirjallista lähdeaineistoa, kuten nuotteja, tekstejä tai äänitallenteita, joten kappaleet olivat suurimmaksi osaksi toisintoja. Kun korvakuulolta näitä toisintoja opeteltiin, tuli kappaleen sävelmiin muunnelmia, jotka omalta osaltaan muokkasivat perinteen jatkumoa. (Laitinen 2003, 185, 291–294; Saha 1996, 91–96.)

Alun perin kansanmusiikilla ei ollut niinkään tarkoitus viihdyttää ihmisiä, vaan musiikin käyttötarkoitus liittyi aivan arkisiin tapahtumiin. Työnteon lomassa olivat monet työhön liittyvät laulut. Esimerkiksi karjan kutsussa käytetyt huhuilut ja huudot ovat yksiä kansanmusiikin alkuperäisimpiä tunnusmerkkejä. Loitsinnassa käytetyt hokemat olivat tapa pyytää muinaisilta jumalilta ja henkiolennoilta parannusta sairauksiin, riistaonnea, hyvää viljasatoa ja milloin mitäkin. Nämä hokemat ovat yksi osa suomalaisen kansanrunouden perustaa. Tällaisia kansanrunoja ja lauluja keräillen Elias Lönnrot kokosi Kalevalan. (Laitinen 2003, 12–14.)

Erilaisia kansanlauluja on ollut erilaisissa tilaisuuksissa. Esimerkiksi itkuvirret ovat olleet monipuolinen tapa käsitellä maailman tapahtumia. Ihmiset ovat itkeneet syntymästä, kuolemasta, aviosta, onnettomuudesta jne. Häissä on saatettu itkeä tyttären talosta pois lähdön takia. (Nenola-Kallio 1981, 44–45; Asplund 2006, 80–84, 90–92, 95–96.)

”Ei häis mitään tehty ilman musiikkia”
Antti Ylitalo (Asplund 1981, 146).

Sittemmin musiikilla on ollut myös viihdetarkoituksellinen tehtävä perhejuhlien sekä vuotuisen juhlien ohella myös pienemmissä huvitilaisuuksissa tanssin säestäjänä. Näitä tilaisuuksia kutsuttiin ns. nurkkatasseiksi, joihin nuoriso kokoontui tanssimaan ja leikkimään piirileikkejä. Näissä tapahtumissa kanteleensoittaja on istunut nurkassa ja soittanut kappa-

leita, joiden tahtiin juhlakansa on sitten tanssinut. (Asplund 1981, 146–150, 154–155; Laitinen 2003, 53–54.)

Muinaisella ajalla laulun lisäksi erilaisten soitinten kirjo oli suuressa osassa kansanmusiikissa. Kivet, ruokopillit, suhistuspuut yms. olivat kovassa käytössä arkaaisessa musiikissa. Soittimia käytettiin apuna metsästyksessä houkutussoittimina, karjan kutumisessa, tuonpuoleisten voimaolentojen kutumisessa ja loppuvaiheessa tanssin yksiaanisessa säestämisessä. Arkaaisessa musiikissa ominaista oli sävelien rajallisuus. Yleistä oli viisi säveltä tai vähemmän. Osittain tämän vuoksi arkaaiselle musiikille tyypillistä onkin säveltoisintojen rytmillinen ja sävelkulullinen muuntelu. (Leisiö, Nieminen, Saha & Westerholm 2006, 373–375, 377–387, 389–393.)

3.2 Kansanmusiikin määritelmä

”Se on musiikkia, joka on syntynyt ihmisissä, joilla ei ole musiikillista koulutusta eikä tietoa, ainoastaan tarve pukea tunteensa milloin iloisiksi milloin surullisiksi säveliksi. Melodiat ovat yksinkertaisia, mieleenpainuvia ja niiden rytmi on selkeä.” (Laitinen 2003, 177.)

Edellä on esitetty esimerkki tavasta kuvailla kansanmusiikkia 1970-luvulla. Aiemmin kansanmusiikki oli helppo määritellä sen esittäjien, käyttäjien ja käyttötilanteiden mukaan: se oli alempien yhteiskuntaluokkien musiikkia. Kansanmusiikin uuden tulemisen myötä kansanmusiikista on tullut eräs amatöörimusiikin muoto, jolloin se on menettänyt alkuperäisen käyttöyhteytensä ja taustaryhmänsä. (Laitinen 2003, 11.)

Koska kansanmusiikkia tehdään myös nykypäivänä, ei kappaleen tekijän tuntemattomuus riitä enää perustelemaan musiikkia kansanmusiikiksi. Siksi kansanmusiikiksi voidaan luokitella myös musiikki, jossa käytetään kansanmusiikille tyypillisiä soittimia ja tyylejä. Muun muassa jouhikko, kantele, munniharppu ja pelimanniaikaan sijoittuva viulu ovat kansanmusiikille tyypillisiä soittimia. Kansanmusiikissa on erilaisia tyylejä, jotka vaihtelevat mm. kappaleen poljennon mukaan. Esimerkiksi valssi on kolmijakoinen tasaisesti menevä musiikki- ja tanssityyli, kun taas kolmijakoisessa polskassa painotetaan ensimmäistä ja kolmatta iskua. (Laitinen 2003, 11–14.)

4 OPINNÄYTETYÖPROSESSIN KULKU

4.1 Ideointi ja kappalevalinnat

Alun perin aioin tehdä sovituksia nimenomaan folkmetalliyhtyeiden kappaleista. Aikomukseni oli muokata muun muassa Finntrollin, Ensiferumin ja Korpiklaanin musiikkia. Asiaa pohdittuani tulin kuitenkin johtopäätökseen, että näiden kyseisten artistien musiikissa on jo valmiiksi niin paljon kansanmusiikin elementtejä käytössä, että omaksi työkseni olisi jäänyt vain karsia heidän musiikistaan pois hevimusiikin elementit.

Tällöin päätin valita ohjelmistooni sellaisia kappaleita, jotka eivät ole lähtökohtaisesti folkvaikutteisia. Näin käteni ovat vapaana sovitystyötä ajatellen, koska pystyn muokkaamaan kappaleen mihin tahansa kansanmusiikin elementtiin oman mieleni mukaan riippumatta kappaleen alkuperäissovituksesta. Voin muuttaa kappaleen rytmiiikkaa, tempoa, sävyjä ja säveliä helpommin, kun kappaleen alkuperäinen sovitus ei sido minua liiaksi.

Kappalevalinnoissa tein rajauksen, jossa pyrin pitäytymään mahdollisimman tunnetuissa heavy- ja rockmusiikin klassikoissa. Osasyynä tunnettuihin klassikoihin päätymiseen oli kappaleiden tunnettavuudessa. Nämä heavyn ja rockin klassikot kattavat suuremman kuulijaryhmän, ja näin jokainen kuuliija saa hauskan kokemuksen oivaltaessaan, mistä alkuperäisestä kappaleesta on kysymys. Kappalevalintani sijoittuvat 70-90-lukujen rock- ja heavy-musiikin lajeihin, koska tällä aikavälillä tapahtuivat suurimmat ja selkeimmät murrokset raskaan musiikin genressä.

Suomi on maailmalla erityisen tunnettu heavymusiikistaan, ja Suomea pidetään eräänlaisena ”hevin luvattuna maana”. Olen kuitenkin tietoisesti pyrkinyt välttämään suomalaisia hevikappaleita ja -yhtyeitä, sillä havaitsin ohjelmistoa miettiessäni, että suomalaisissa hevikappaleissa on yllättävänkin paljon kansanmusiikinomaisia vaikutteita. Esimerkiksi Amorphis käyttää sanoituksiensa aiheena Kalevalaa. Timo Rautiainen on heviyhtye Trio Niskalaukauksen lopetettua lähtenyt opiskelemaan kansanmusiikkia ja on sen jälkeen esittänyt Trio Niskalaukauksen tuotantoa kansanmusiikkisovituksina. Jo ennen Rautiaisen lähtemistä kansanmusiikkiuralle olen huomannut Trio Niskalaukauksen musiikissa monia kansanmusiikkiin vivahtavia aiheita. Näihin kuuluu muun muassa laulun melodioiden yk-

sinkertaisuus. Stratovariuksen monet kappaleet ovat melodialtaan mielestäni hyvin kansanlaulumaisia.

4.2 Sovitusprosessi

Työstin sovituksia kappalekohtaisesti. Kuuntelin kappaleiden alkuperäisversioita ja mietin millaisia kansanmusiikin elementtejä käyttäisin juuri tietyn kappaleen sovittamisessa. Kiinnitin huomiota kappaleen sävelkulkuihin ja harmonioihin, jotka omalta osaltaan johdattivat minua kohti sovituksellista ideaa. Kun olin saanut idean siitä, mitä elementtejä sovituksessa käytän, oli aika ryhtyä miettimään kappaleen rakennetta ja instrumentointia.

Tässä vaiheessa oli aika etsiä projektiin tarvittavat soittajat. Valitsin soittajia sen perusteella, miltä musiikin osa-alueelta heillä on tietotaitoa. Koska minulla oli sovituksistani melko selkeä kuva omassa päässäni, oli minun myös mahdollista antaa soittajille neuvoja sovitukseen liittyvissä soitannollisissa asioissa. Mikäli en saanut hankittua kaikkia tarvitsemiani soittajia, täytyi minun muuttaa kappaleen sovitusta erilaiselle kokoonpanolle sopivaksi.

Soittajina opinnäytetyössäni toimivat:

Henri Uusitalo: viulu, kitara, laulu

Einari Kärnä: viulu

Laura Ikonen: kantele, laulu

Satu Lankinen: jouhikko, haitari, pitkähuilu, laulu

Sampsa Kujala: kontrabasso

Marko Aalto: perkussiot.

Kun kappaleen rakenne ja instrumentointi olivat valmiina ja soittajat kiinnitettynä, oli minun seuraavaksi nuotinnettava sovitetut kappaleet soittajille selkeään muotoon. Tämä tuotti minulle paljon päänvaivaa, sillä kaikki sovitukset eivät olleet niin tarkkoja ja selkeitä, että kaikki musiikilliset elementit olisivat käyneet ilmi pelkästä nuotinnuksesta. Tein sovituksesta nuotinnuksen, jossa oli mahdollisimman paljon informaatiota yksinkertaisesti, ja lo-

put selitin soittajille suullisesti. Seuraavassa luvussa esittelen musiikkikappalekohtaisesti, millaisia sovituksia olen konserttia varten tehnyt.

5 OHJELMISTO

Konserttiin nimesin kappaleet eri nimillä säilyttääkseni kuulijoilla sen tunteen, että he saavat itse tunnistaa alkuperäiset kappaleet.

Lainrikkoja = Breaking the Law

Lähtölaskenta = Final Countdown

Vainoharha = Paranoid

Samea vesi = Smoke On the Water

Välinpitämätön = Nothing Else Matters

Reel Lentäjille = Aces High

Jig Yli vuorten = Over the Hills And Far Away

5.1 Breaking the Law

Breaking the Law on brittiläisen Judas Priest -yhtyeen kappale vuonna 1980 julkaistulta British steel -albumilta. Sen ovat säveltäneet ja sanoittaneet Robert Halford, Kenneth Downing ja Glenn Tipton. Kappale kertoo nuorisokapinallisuudesta ja yhteiskuntavastaisuudesta.

Koko kappaleen laulun melodiassa on kahdeksan säveltä. Säkeistön perusmelodia liikkuu neljän sävelen välillä ja väliosan melodia viiden sävelen välillä. Kertosäkeessä laulaja laulaa pelkästään yhtä säveltä hokiessaan ”breaking the law”. Tällainen muutaman sävelen välillä liikkuminen on tyypillistä arkaaiselle musiikille, joten aloin sovittaa kappaletta arkaaisen musiikin muotoon.

Arkaaiselle musiikille ominaista on sävelien rajallisuus. Muutamaa säveltä käyttäen soittaja tai laulaja teki melodiasta erilaisia toisintoja. Toisinnoissa hän teki säveleen rytmisiä ja melodisia muunnelmia. Hän saattoi laittaa tauon keskelle fraasia rytmin harventamiseksi tai lisätä sävelien määrää rytmin tihentämiseksi. (Saha 1996, 244–245.)

Koko kappaleen pohjalla olen käyttänyt A-urkupistettä sävellajin säilyttämiseksi. Kielisoitimille olen kirjoittanut muutamia säveliä, joita soittajat soittavat äänimaiseman luomiseksi. Laulaja johdattaa laulunmelodian avulla soittajat seuraavalle sävelelle, mikä aiheuttaa liikettä äänimaisemassa. Sävelet mukailevat laulajan laulumelodiaa. Laulaja laulaa kappaletta epärytmisesti selkeään rytmiikan rikkomiseksi. Laulaja jättää fraasin viimeisen sävelen soimaan pitkällä konsonanttiaanteella.

Otin välisoitoksi pätkän Lasse Mårtenssonin Myrskyluodon Maijasta. Ajatus tuli vahingossa, koska halusin välisoittoon selkeämpää rytmiä ja soittaessani masurkkamaista rytmiä mieleeni tuli Myrskyluodon Maija. Masurkalle tyypillistä on tyypillistä painottaa tahdin ensimmäistä ja kolmatta iskua. Masurkkatyyliä takia Maija-välisoitto säilyi sovituksekseni, ja tämän avulla sain luontevan siirtymän kappaleen loppuun tempossa soitettavaksi. Lopussa ikään kuin lopultakin paljastuu, että kyseessä on kappale nimeltä Breaking the Law.

5.2 Final Countdown

Final Countdown on ruotsalaisen Europe-yhtyeen kappale vuonna 1986 julkaistulta Final Countdown -albumilta. Sen on säveltänyt ja sanoittanut Joey Tempest. (Europe The Final Countdown 1986). Kappaleen introssa oleva syntetisaattoririffi oli mielestäni Vienankarjalaiseen kelkettely- laulutyyliin sopiva, jolloin päätin käyttää sitä sovitus-elementtinä. Leisiön (2006) ja Kantelisen (2013) mukaan kelkettely on Vienankarjalaista joikua. Tässä joikutyyliä ominaista on, että ääntä kuljetellaan erilaisilla refrengi- ja hehetystavuilla. Lauluääni on usein hyvin kirkas, nasaali ja voimakas. Tällöin laulaja pitää kurkunpäättänsä hyvin rentona, ja säveltä vaihtaessaan hän lisää voimakkaasti ilmanpainetta, jolloin äänessä tapahtuu eräänlainen helähdys. Tämä on monille tuttua äänenmurroksessa tapahtuvana ”kukona”.

Alun perin tarkoitukseni oli tehdä kelkettelylaulusovitus kolmelle naislaulajalle, mutta koska en saanut tarpeeksi monta naislaulajaa mukaan projektiin, jouduin muuttamaan sovituksen laululle, kantelelle ja jouhikolle sopivaksi. Alussa kantele soittaa Final Countdownin introa. Tämän jälkeen jouhikko säestää kelkettelemällä tehtyä intron melodiaa. Kantele ja jouhikko soittavat sointuja, kun säkeistöä lauletaan kelkettely-tekniikkaa käyttämällä.

Kertosäkeessä päälaulaja jatkaa sanoilla laulamista ja kanteleen soittaja alkaa laulaa intron melodiasa. Toisessa säkeistössä jouhikon soittaja laulaa melodiasa ja kanteleen soittaja laulaa harmoniasa. Kertosäkeessä kanteleen soittaja siirtyy laulamaan intron melodiasa. Kappaleen lopussa laulumelodian laulaja alkaa muunnella laulun melodiasa ja käyttää kappaleessa aiemmin käytettyjä sanoja eri paikoissa. Muuntelu on sama kuin alkuperäisen kappaleen lopussakin.

5.3 Paranoid

Paranoid on brittiläisen Black Sabbath -yhtyeen kappale vuonna 1970 julkaistulta saman nimiseltä albumilta. Sen ovat säveltäneet ja sanoittaneet Tony Iommi, Ozzy Osbourne, Terence Butler ja W.T. Ward. Kappale on nopeatempoinen, ja sen halusin säilyttääkin kappaleen sovitusta miettiessäni. Eläkeläiset-yhtye on tehnyt Paranoidista oman suomenkielisen versionsa nimellä Hullun jenkka. Omassa sovituksessani on samanlaisia aihioita kuin Eläkeläisten tekemässä versiossa, mutta oma sovitukseni on polkka. Versiossani käytän hyväkseni polkan poljentoa ja rytmiikkaa. Polkka on tasajakoinen nopea tanssi (Hoppu 2006, 353; Leisiö, Westerholm 2006, 483).

Haitari aloittaa kappaleen intron riffillä, ja kertauksessa muut soittajat tulevat mukaan E-pohjaisella nostatuksella. Olen kirjoittanut kappaleen nuottikuvan tasarytmisemmäksi polkkamaisen tasapoljennon saavuttamiseksi. Olen kirjannut nuottiin eri osien nimet ja niiden avulla kirjoittanut kappaleen rakenteen nuotin alle. A-osa on säkeistö ja B-osa säkeistöä seuraava väliosa. Kirjoitin B-osaan 16-osanuoteilla kulkevan melodiakulun, joka on muunnelma brittiläisen Uriah Heep -yhtyeen 1972 julkaistusta Easy Livin` kappaleen osasta. (KUVIO 1.)

KUVIO 1. Nuottiesimerkki Paranoid-kappaleen B-osasta

5.4 Smoke On the Water

Smoke On the Water on englantilaisen Deep Purple -yhtyeen kappale vuonna 1972 julkaisulta Machine Head -albumilta. Sen ovat sanoittaneet ja säveltäneet Ritchie Blackmore, Ian Gillan, Glover Roger, Ian Paice ja Jon Lord. Kappale on hyvin svengaava kappaleessa käytettävien rytmien grooven vuoksi. Introssa kitara soittaa vuorotahdein neljäsosata- ja takapotkurytmejä. Rumpali soittaa hihatiin 16-osarytmiä ja ottaa virvelin mukaan myöhemmin joka toisella neljäsosalla. Basso pomputtaa kahdeksasosia. Huomioni kiinnittyi erityisesti laulunmelodiassa käytettyyn mollipentatoniseen asteikkoon. Tämän vuoksi lähdin tarkastelemaan ja sovittamaan kappaletta laulunmelodian kannalta.

Tässä sovituksessa käytin hyväkseni usein kansanmusiikin opetuksessa käytettyä improvisaatiota. Improvisaation keinot rajasin sävellajin, sävelten ja instrumentaation avulla. Käytin sovituksessani kolmea eri kansanmusiikin elementtiä: arkaaista musiikkia, joikaamista ja kurkkulaulua.

Arkaaisen musiikin ilmaisutapoina improvisaation lisäksi käytin pitkähuilua ja joikaamista. Leisiön (2006) mukaan pitkähuilu on pitkä putki, johon puhalletaan. Ennen huilu saatettiin valmistaa koiranputkesta tai oksattomasta pajunvesan kuoresta. Näin saatiin putki, jonka toiseen päähän leikattiin viistosti poikki. Viistetyn pään pitemmälle puolelle tehtiin aukko. Koska huilussa ei ole sormenreikiä, pystyy tällaisella huilulla soittamaan luonnonsävelasteikkoa. Näitä säveliä muunnellaan puhalluksen voimakkuutta säätelemällä ja sulkemalla ja avaamalla sormella putken toisessa päässä oleva aukko. (Leisiö, Nieminen, Saha & Westerholm 2006, 382–383.)

Joikaaminen on ensisijaisesti saamelaisten laulutapa, joka on usein improvisoitua ja laulettu ilman säestystä. Joskus laulua on saatettu säestää rummulla. Perinteinen joiku on tehty jostain tietystä ihmisestä, paikasta tai tapahtumasta nimeltä mainiten. (Jouste 2006, 280–282.)

Olen ottanut myös vaikutteita mongolialaisesta kurkkulaulusta. Kurkkulaulu on laulutekniikka, missä äänihuulilla tuotetun perussävelen lisäksi muodostetaan yläsäveliä. Näitä yläsäveliä muodostetaan huulien, kielen asentoa ja suun tilavuutta muuntelemalla.

Kaksi viulua aloittaa kappaleen introriffillä, jonka jälkeen pitkähuilu liittyy mukaan mukaillemalla intron melodialla. Säkeistössä laulu on selkeää, mutta fraasien lopussa viulut alkavat säestää tasaista rytmiä, jonka päälle pitkähuilu improvisoi erilaisia säveliä. Toisen viulistin nilkassa on kulkusia, jotka jalalla lattiaan polkiessa alkavat kilistä. Tämä antaa välikkeelle rytmisen poljennon ja svengin. Tämän lisäksi laulaja alkaa joikata tai laulaa kurkkulaulua. Toinen viulisti myös improvisoi pieniä melodiapätkiä. Nämä improvisoidut välikkeet saattavat olla kestoiltaan jopa parikymmentä sekuntia. Säkeistön rytmikka on vapaata ja muunneltua, ja fraasien lopussa poljento ja rytmikka on tasaisempaa ja rytmisempää.

5.5 Nothing Else Matters

Nothing Else Matters on yhdysvaltalaisen Metallica -yhtyeen kappale vuonna 1991 julkaistulta Metallica-albumilta. Albumi tunnetaan myös nimellä Black-album sen mustan kannen vuoksi. Kappaleen ovat säveltäneet ja sanoittaneet James Hetfield ja Lars Ulrich. (Metallica Metallica 1991.) Metallica on ehdoton suosikkiyhtyeeni, joten en voinut olla jättämättä sitä pois opinnäytetyöstäni. Nothing Else Matters lienee yksi Metallican tunnetuimmista kappaleista omaleimaisen alkusoittonsa takia. Kappale on kolmijakoinen ja keinuva, joten tuntui luonnolliselta sovittaa kappale valssiksi.

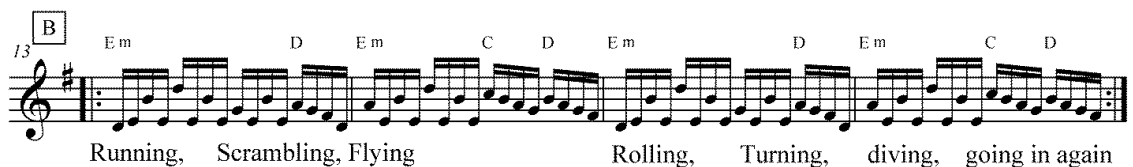
Valssi on kolmijakoinen tanssi, jossa askellus on hyvin tasainen. Tahdin ensimmäistä iskua kuitenkin painotetaan hieman, joka aiheuttaa valssille ominaisen keinunnan. (Hoppu 2006, 352–353.) Sovitukseni perustuu hyvin pitkälti soitinnukseen ja valssin keinunnan korostukseen. Kantele aloittaa alun perin kitaralla soitetun jo klassikoksi muodostuneen intron. Kontrabasso, kitara ja viulu tulevat mukaan seuraavassa osassa soinnin ja keinunnan lisäämiseksi. Säkeistössä kitara, kantele ja basso säestävät laulua. Kanteleella säilyy näppäilevä ja melodisempi säestys kitaran soittaessa kokonaisia sointuja. Basson pizzicato-säestys korostaa tahdin ensimmäistä iskua. Ensimmäisen B-osan jälkeen basso siirtyy soittamaan jousella tasaista kolmijakoista rytmiä. Kitara ja kantele soittavat välisoiton kaksiaäänisesti, jonka jälkeen tulee voimakkaampi säkeistö. B-osaa seuraa viulusoolo, jonka jälkeen tunnelma rauhoittuu viimeisen säkeistön myötä intron päättäessä kappaleen.

5.6 Aces High

Aces high on brittiläisen Iron Maidenin kappale vuonna 1984 julkaistulta Powerslave-albumilta. Sen on säveltänyt yhtyeen basisti Steve Harris. Halusin säilyttää kappaleen me-
nevyuden sen nopean temponsa ja kuudestoistaosakuvioiden melodian puolesta. Mietin erilaisia vaihtoehtoja kappaleen sovittamisesta suomalaisiksi polkaksi tai jenkaksi, mutta en halunnut mennä Eläkeläiset-yhtyeen tyyliin sovitustapaan. Mieleeni tuli ajatus sovittaa Aces High irlantilaiseksi reeliksi. Kuuntelin hetken sattumanvaraisesti löytämäni reelii poljennon löytämiseksi ja heti perään kuuntelin Aces High -kappaletta, jonka jälkeen totesin sovitustapaa hyväksi.

Reel on yksi irlantilaisen kansantanssimusiikin ominaisista tyyleistä. Reel on tasajakoinen tahtiosoituksella 2/4 tai 4/4. Irlantilaisen musiikin ominaisimpia soittimia ovat mm. viulu, tinapilli, bodhrán ja huilu. Irlantilaisen musiikin soitossa käytetään paljon erilaisia koruja, joita kutsutaan rolleiksi ja trilleiksi. Nämä rollit ovat nimensä mukaisesti nopeita ja vierähtäviä koruja, jossa korumelodia liikkuu kolmesta neljään säveltä alaspäin. Myös jousella tehdään erilaisia särähtäviä rytmikkakoruja. Hyvin yleistä on soittaa kappaleita reel- ja jigpareina. (Brody 1983, 12–16.)

Sovitukseni perustuu pitkälti instrumentointiin (kitara, viulu, bodhrán, kontrabasso). Kappaleen alkuperäisestä rakenteesta jätin pois kitarasoolon. Viulu soittaa pääasialliset kitaramelodiat kitaran, rummun ja kontrabasson kompatessa. Kappaleen alussa viulu soittaa intron melodiaa, jota kitara ja rumpu säestävät. Intron jälkeen lähtee säkeistö (A), jonka aikana viulu siirtyy säestämään. B-osan melodiaan tein muutoksia, jotka ovat aiempaa melodiaa irlantilaisvaikutteisempia. Joka toisen tahdin kaksi viimeistä neljäsosa-iskua jätin alkuperäiseen muotoonsa kappaleen alkuperän säilyttämiseksi. (KUVIO 2.)

KUVIO 2. Nuottiesimerkki Aces High -kappaleen B-osasta

C-osa on kappaleen kertosäe. D-osa toimii välisoittona ennen seuraavaa säkeistöä. Välisoiton melodiaa muutin ainoastaan lisäämällä muutaman korun melodiaan. Kappale päättyy intron melodiaan.

5.7 Over the Hills And Far Away

Over the Hills And Far Away on pohjoisirlantilaisen kitaristi Gary Mooren kappale 1987 julkaistulta Wild Frontier -albumilta. Kappale on kokonaan Gary Mooren itsensä säveltämä ja sanoittama. (Gary Moore Wild Frontier 1987.) Tätä 80-luvun klassikkoa en voinut jättää käyttämättä, vaikka tyyllisesti kappale on jo alun perinkin hyvin lähellä irlantilaista kansanmusiikkia. Tässä sovituksessa olenkin palauttanut kappaleen alkuperäisille juurilleen.

Kappaleen sovitusta perustuu edeltävän tavoin pitkälti samaan instrumentointiin ja lievään alkuperäisen tempon nostamiseen. Sovitus on hieman alkuperäistä versiota nopeampi jigille ominaisen junamaisen rullaamisen saamiseksi. Jig on irlantilainen tanssimusiikkityyli, jossa tahtiosoitusta on 6/8 (Brody 1983, 12–16).

Bodhràn aloittaa kappaleen soittamalla jig-rytmiä ja basso soittaa e-urkupistettä. Tämän päälle alkaa laulu ensimmäisen säkeistön sanoilla, jonka jälkeen viulu soittaa intron kitaran bodhrànin ja kontrabasson säestyksellä. Tästä eteenpäin kappale menee alkuperäisen rakenteen mukaan viulun soittaessa omia harmoniamelodioita. Välisoitossa on viulusoolo, jonka jälkeen siirrytään suoraan kertosäettä edeltävään osaan. Alkuperäiseen verrattuna siis kitarasoolo on jätetty pois. Kertosäkeessä on kuorolaulua, jossa kaikki mukana olleet soittavat ja laulavat kertosäkeen sanoja harmoniassa. Kertosäkeen kertauksessa tapahtuu modulaatio soittajien jatkaessa soittoa ja laulajien harmonialaulua.

6 POHDINTA

Pääsimme harjoittelemaan konsertin kappaleita tammikuussa 2014. Konsertti oli Keski-Pohjanmaan konservatorion pienessä salissa 13.3.2014 klo 19.00. Katsojia oli lähes koko sali täynnä, ja konsertti sujui odotusten mukaan. Konserttia mainostaessani mietin erilaisia vaihtoehtoja konsertin nimeksi, jolloin päädyin lyhyeen ja ytimekkääseen lauseeseen ”ROCK TO FOLK”. Lause saa konserttimainoksen katsojan pohtimaan, tarkoittaako mainoksen lause ”ROCKIA KANSALLE” vai ”ROCKIA FOLKIKSI”. Tällä lauseella sain lyhyesti ilmaistua koko konsertin idean ja vieläpä onnistuneesti. Konsertin mainosjulistetta tehdessäni ajatukseni oli tehdä rockhenkinen juliste ilman, että korostan liikaa nimenomaan rockia, jottei katsojalle tulisi mielikuva puhtaasti rockkonsertista. Julisteen kuvaan sain idean Metallican laulajan James Hetfieldistä näkemästäni kuvasta. Hetfieldin irvistävät kasvot olivat lähikuvassa, ja juokseva vesi valui hänen päältään. Otin itsestäni samantyyllisen kuvan, josta sitten tein konserttijulisteeni. Juliste oli mielestäni erittäin hyvin onnistunut. Käsiohjelmaan lisäsin ottamiani kuvia erilaisista käsimerkeistä, jotka viittaavat konsertin sisältöön.

Kun harjoittelin konserttiohjelmistoa yhdessä muiden soittajien kanssa, minut yllätti se kuulokuva, miltä kappaleista tekemäni sovitukset kuulostivat lopulta soivina versioina. Monien massiivisten sovitusten, kuten Breaking the Law ja Nothing Else Matters, soitetut versiot olivat todella kauniita jo ensimmäisellä soittokerralla. Tämä osoitti minulle sen, että olin pystynyt tekemään sovituksistani todella selkeät ja ymmärrettävät nuotinnukset. Soittajien työtä helpotti myös se, että minulla oli selkeä näkemys kappaleista, jolloin myös sanallinen tiedonanto oli minulle helppoa ja ohjeet selkeitä. Toisaalta minut yllätti yksinkertaisilta tuntuneiden sovitusten vaikeus. Esimerkiksi Smoke On the Water -kappaleen rakenne ei aluksi ollut ollenkaan selkeä. Sovitusta harjoiteltuamme ja mietittyämme löysimme kuitenkin keinot osista toiseen siirtymisen selkeyttämiseksi. Tämän vuoksi myös sovitukset muuttuivat harjoitusten myötä alkuperäisestä jonkin verran, mutta perusidea säilyi. Tämän projektin onnistuminen toi minulle lisää itseluottamusta sovittajana ja säveltäjänä.

Soittajien kanssa olen käynyt keskustelua projektin mahdollisesta jatkosta. Esimerkiksi kolmetoista tunnettua rockkappaletta kansanmusiikiksi sovitettuna olisi oivallinen kokonaisuus lähteä konsertoimaan ravintoloihin ja festivaaleille. Harmillisen usein opinnäyte-

työkonserpteissa käy niin, että niitä varten harjoitellaan useita kuukausia ja kaikki on ohi yhden konsertin jälkeen. Siksi aikomukseni onkin lähteä työstämään tätä projektia entisestään eteenpäin, sillä kuulijaryhmä tällaiselle musiikille on hyvin laaja.

Näen myös, että tällaista ideaa olisi mahdollista käyttää hyväksi kansanmusiikin opetuksessa. Tunnettujen kappaleitten käyttäminen kansanmusiikin opetuksessa tekisi soittamisesta ja soiton opettelusta monille oppilaille varmasti mielekkäämpää. Nykypäivän soitonopetuksessa käytetään jo esimerkiksi elokuvista tuttuja kappaleita. Tällaiset toimintatavat toimivat soitonopetuksessa mielestäni erittäin hyvinä motivaation kasvattajina. Tällä tavoin musiikkia pystyy opettamaan monipuolisesti ja myös kehittämään oppilaan monipuolisuutta.

LÄHTEET

Asplund, A. 2006. Itkuvirsi. Teoksessa Asplund, A., Hoppu, P., Leisiö T., Saha, H. & Westerholm, S. Suomen musiikin historia. Kansanmusiikki. Helsinki: WSOY. 80–106.

Asplund, A. 1981. Pelimannimusiikki ja uudet soittimet. Teoksessa Asplund, A. & Hako, M. Kansanmusiikki. Helsinki: SKS. 125–163.

Brody, D. 1983. Jig ja reel. Teoksessa Brody, D. The Fiddler's Fakebook. New York: Oak Publications.

Hoppu, P. 2006. Valssi, polkka ja masurkka. Teoksessa Asplund, A., Hoppu, P., Leisiö T., Saha, H. & Westerholm, S. Suomen musiikin historia. Kansanmusiikki. Helsinki: WSOY. 340–355.

Jouste, M. 2006. Saamelainen joiku. Teoksessa Asplund, A., Hoppu, P., Leisiö T., Saha, H. & Westerholm, S. Suomen musiikin historia. Kansanmusiikki. Helsinki: WSOY. 272–282.

Laitinen, H. 1981. Saamelaisten musiikki. Teoksessa Asplund, A. & Hako, M. Kansanmusiikki. Helsinki: SKS. 179–198.

Laitinen, H. 2003. Talonpoikaismusiikin suuri murros. Laulu muistinvaraisessa kulttuurissa. Teoksessa Laitinen, H. Iski sieluihin salama: kirjoituksia musiikista. Helsinki: SKS. 185, 291–294.

Laitinen, H. 2003. Onko kansanmusiikilla tulevaisuutta? Teoksessa Laitinen, H. Iski sieluihin salama: kirjoituksia musiikista. Helsinki: SKS. 12–14.

Laitinen, H. 2003. Häitä ja pelimanneja entisajan Savossa. Teoksessa Laitinen, H. Iski sieluihin salama: kirjoituksia musiikista. Helsinki: SKS. 53–54.

Leisiö, T. 2006. Vienanjoiku. Teoksessa Asplund, A., Hoppu, P., Leisiö T., Saha, H. & Westerholm, S. Suomen musiikin historia. Kansanmusiikki. Helsinki: WSOY. 106–107.

Leisiö, T. 2006. Vanhat kansansoitimet. Teoksessa Asplund, A., Hoppu, P., Leisiö T., Saha, H. & Westerholm, S. Suomen musiikin historia. Kansanmusiikki. Helsinki: WSOY. 372–397.

Leisiö, T., Westerholm, S. 2006. Polkka. Teoksessa Asplund, A., Hoppu, P., Leisiö T., Saha, H. & Westerholm, S. Suomen musiikin historia. Kansanmusiikki. Helsinki: WSOY. 483.

Leisiö, T., Nieminen, R., Saha, H. & Westerholm, S. 2006. Soittimet. Teoksessa Asplund, A., Hoppu, P., Leisiö T., Saha, H. & Westerholm, S. Suomen musiikin historia. Kansanmusiikki. Helsinki: WSOY. 373–375, 377–387, 389–393.

Leisiö, T., Saha, H. & Westerholm, S. 2006. Teoksessa Asplund, A., Hoppu, P., Leisiö T., Saha, H. & Westerholm, S. Suomen musiikin historia. Kansanmusiikki. Helsinki: WSOY. 483.

Leisiö, T., Saha, H. & Westerholm, S. 2006. Teoksessa Asplund, A., Hoppu, P., Leisiö T., Saha, H. & Westerholm, S. Suomen musiikin historia. Kansanmusiikki. Helsinki: WSOY. 382-383

Nenola-Kallio. 1981. Itämerensuomalaiset itkuvirret. Teoksessa Asplund, A. & Hako, M. Kansanmusiikki. Helsinki: SKS. 44–45.

Kantelinen, K. Kelkettely. Videolla Karoliina Kantelinen presented traditional singing. Saatavissa <http://www.youtube.com/watch?v=U3ZosDWMYKo>.
Luettu 12.11.2013.

Paytress, M. 2012, Rock kautta aikojen. Helsinki: Gummerus kustannus Oy

Saha, H. 1996. Kansanmusiikin tyyli ja muuntelu. Kaustinen: Kansanmusiikki-instituutti.

Levyt:

Europe. The Final Countdown 1986.

Gary Moore. Wild Frontier 1987.

Metallica. Metallica 1991.

Rock to Folk

Opinnäytetekonsertti

13.3.2014 klo:19

Konservatorion

Pikku sali

vapaa pääsy

Henri Uusitalo - Laulu, viulu, kitara

Einari Kärnä - Viulu

Satu Lankinen - Laulu, jouhikko, pitkähuilu, haitari

Laura Ikonen - Laulu, kantele

Sampsa Kujala - Kontrabasso

Mårko Aalto - Perkussiot

 Centria
MATTIKORKEAKOULU

Rock to Folk

Opinnäytetyökonsertti

Rockista kansanmusiikiksi

Henri Uusitalo - Laulu, kitara, viulu
Satu Lankinen - Laulu, jouhikko, pitkähuilu, haitari
Laura Ikonen - Laulu, kantele
Einari Kärnä - Viulu
Sampsu Kujala - Kontrabasso
Marko Aalto - Perkussiot

Lainriikkoja
Lähtölaskenta
Vainoharha
Samea vesi

Välinpitämätön
Reel lentäjille
Jig yli vuorten

Kiitokset

Satulle, Lauralle, Einarille, Sampsalle ja Markolle! Ilman teidän valtavaa työpanosta ei tämä konsertti olisi ollut mahdollinen.

Opettajille avustanne ja kärsivällisyydestänne vuosien aikana. Te olette saaneet musiikin sisälläni kukkimaan.

Ystäville tuestanne. Teidän kanssanne on ilo olla.

Isälle ja äidille tuesta, kärsivällisyydestä, kasvatuksesta ja rakkaudesta.